

Forfatter: Helgesen, Poul

Titel: Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

Citation: Helgesen, Poul: "Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab", i Helgesen, Poul: *Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab*, 1932-1948, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-helg06val2-shoot-idm140415584646128.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

[10 a] Een liiden wiise om jomfru Maria,

Heell Maria iomfrw søde,
huadt teg sømmer ære oc priiss:
Then tiidt thu Gudtz søn fødde,
thu est offuer alle rosen riiss
Wij maa teg ther fore kalde,
eett blomster offuer thenom alle,
o ædele iomfru wiiss,

O castitatis lilium,
som lucthen giffuer best,
Jeg wedt thet er thijn willie,
att wij schule alle fleest,
ij paradiiss besettis,
Ther er gleden mest:
oc ther er gleden best,

Tag bortt then kranckhedtz plaffue,
wij bede teg alle saare,
Som wij ij werden haffue
mett anger oc grædinde taare,
Wij kiendis at haffue syndett,
saa mange som wij ere,
mett thenom som for oss wore,

160

Giff oss aff Christi naade
som hwijltis ij tith skiødt,
offuer all naturlig maade
mett aarhijr blodt oc kiødt,
Saa war Gudtz søn wndfanghen
fødder bwnden oc twanghen,
for han wille taale dødt

[10b] Rett som en werdsins daare,
bespottett war han her,
Oc ther till pijnter saare
aff thenom som han haffde kier,
Saa dyre mwne han oss kiøbe,
mett lijmer oc huasse swøber,
tenck ther paa leeg oc lerd

Well er then mandt oc qwinne
eija saa mangelundt
huo thet kan rett besinde,
wdaff all hiertens grundt,
Gudt wille oss naaden giffue,
ij himmerige att bliffue,
oc wære ther allen stwndt

Nar Gudt will sielin dømme,
alt paa wor dødtzins weij:
Ladt teg thet eij forsømme
mischunde oss wden alt neij:
Gudt wille oss naaden sende,
nar wij schule werden ende,
O mater gracie,

161

Eija huadt war thijn giede,
Maria Jomfru skiøn,

ther Gudt aff høieste sæde,
gaff teg sijn eniste søn,
Eija huadt war hans pijn
icke for synderne sijne
men alt for mennischins kiøn,

O Maria iomfrw fijn,
hør huadt ieg beder teg,
Oc thu æst trøsterinde mijn
[11 a] om thu wilt høre meg,
Gudt wille mijn syndt fordriiffue,
nar thu mwnne for meg bede,
alt effter thijn gamle seedt,

Nar Gudt er wore synder gram,
teg gierne tha will han høre,
Jesus thijn søn thet himmilsche lam,
mwnne thet saa krafftelige giøre,
Wore synder thenom bar han paa sijn ryg,
een patroen er han fordi saa tryg.
wdi Gudt faders ørhe,

Dog thu foragtis aff mange,
som nw bespote Gudt,
Thet som war spaatt for lange,
emodt hans hellige budt,
Thu æst tog himmerigis drotning,
nar thu haffuer født then eniste søn,
som er bode mandt oc Gudt,

162

Wele the seg icke bekiende,
aff all theris hiertens grundt,
oc lade wdaff att skiende,
mett theris spotsche mwndt,
Giff thenom ij werden plage,
att the icke fleer bedrage,
mett løghen saa mangelwndt

[Blad 11 b er ubeskrevet]